

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 318/2530

นาย ตำน อู่ สุวรรณ กับพวกโจทก์ นาย วัน รัตน์ รัตนพานิชจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีมีประเด็นข้อพิพาทว่า โจทก์ชำระหนี้แทนจำเลยให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยและจำเลยรับจะโอนที่พิพาทเป็นการตอบแทนโจทก์หรือไม่ ดังนั้นการที่จำเลยอุทธรณ์ว่า สัญญาโอนที่พิพาทเป็นสัญญาต่างตอบแทนซึ่งโจทก์จะชำระราคาในวันจดทะเบียนโอนแต่โจทก์มิได้ขอชำระหนี้หรือนำเงินที่ต้องชำระแก่จำเลยไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์ จำเลยจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญานั้น เป็นข้อที่จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ไว้ จึงเป็นเรื่องนอกประเด็น ทั้งนี้ใช้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ขอบที่ศาลอุทธรณ์จะไม่รับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อ พ.ศ. 2516 นายสมล สัตลภาณูจน์ ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้เป็นเงินหลายหมื่นบาท จำเลยขอให้โจทก์ชำระหนี้แทนและตกลงจะโอนที่ดินของจำเลย 4 แปลงแก่โจทก์โดยโจทก์ต้องชำระหนี้แก่จำเลยอีกจำนวนหนึ่ง ต่อมาโจทก์ได้ชำระหนี้แก่นายสมล และชำระหนี้แก่จำเลยไปแล้วยังคงค้างชำระ 8,000 บาท จำเลยโอนที่ดินให้โจทก์ 3 แปลง เหลืออีก 1 แปลงคือที่พิพาท จำเลยบิดพลิ้วไม่ยอมโอนและไม่ยอมรับเงิน 8,000 บาทจากโจทก์กลับเรียกค่าที่ดินพิพาทเพิ่มเป็นไร่ละ 10,000 บาท ขอให้บังคับจำเลยโอนที่ดินพิพาทให้โจทก์ และให้จำเลยรับเงินค่าที่ดิน 8,000 บาทจากโจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่เคยชำระหนี้ให้แก่ นายสมล แทนจำเลย จำเลยเป็นผู้ชำระหนี้รายนี้เอง จำเลยไม่เคยตกลงจะโอนที่ดิน 4 แปลงให้โจทก์ โจทก์เคยซื้อที่ดิน 3 แปลงจากจำเลยและโอนกันเรียบร้อยแล้ว โจทก์ค้างชำระราคา 8,000 บาท หลังจากนั้นโจทก์ขอซื้อที่ดินพิพาทจำเลยตกลงขายให้ แต่โจทก์ไม่มีเงินชำระราคา โจทก์จำเลยจึงตกลงเลิกการซื้อขายกันขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยรับเงิน 15,600 บาทจากโจทก์และโอนที่ดินพิพาทให้โจทก์ หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า คดีมีปัญหาค้นฎีกาตามฎีกาจำเลยที่ว่า ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์จำเลยบางข้อข้อขัดแย้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 หรือไม่ คดีได้ความว่าจำเลยอุทธรณ์โดยยกปัญหาขึ้นโต้เถียงว่า จำเลยมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาที่ไม่ยอมโอนที่พิพาทให้โจทก์สัญญาโอนที่พิพาทระหว่างโจทก์จำเลยเป็นสัญญาต่างตอบแทนโจทก์จะชำระราคาที่พิพาทเป็นเงิน 15,600 บาทให้จำเลยต่อเมื่อจดทะเบียนโอนแล้วและจะชำระเงินกันในวันจดทะเบียนแต่โจทก์กลับปล่อยให้เวลาล่วงเลยไปหนึ่งปีเศษ นับแต่วันที่อาจจดทะเบียนโอนได้จนถึงวันฟ้องโดยโจทก์มิได้ขอปฏิบัติชำระหนี้หรือนำเงินที่จะต้องชำระให้จำเลยไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์ จำเลยจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ดังนั้นศาลฎีกาเห็นว่า ชั้นข้อสองสถานศาลชั้นต้นกำหนดเป็นประเด็นข้อพิพาทว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ ประเด็นหนึ่งกับประเด็นว่า โจทก์ชำระหนี้แทนจำเลยให้แก่ นายสมล สัตลภาณูจน์ และจำเลยรับจะโอนที่พิพาทเป็นการตอบแทนโจทก์หรือไม่อีกประเด็นหนึ่งเมื่อจำเลยยกปัญหาเรื่องจำเลย

ผิดสัญญาหรือไม่และโจทก์ขอปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาต่างตอบแทนหรือไม่ ซึ่งเป็นข้อที่จำเลยมิได้ให้การต่อสู้ไว้เป็นเรื่องนอกประเด็นทั้งมิใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นอุทธรณ์ ก็ขอที่ศาลอุทธรณ์จะไม่รับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

คำนึง อุไรรัตน์ · ดุสิต วราโห · สวัสดิ์ รอดเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/318/2530>